

Sygn. akt IV Ka 802/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:

SSO Mariusz Górski (spr.)

Sędziowie:

SSO Agnieszka Połyniak

SSO Sylwana Wirth

Protokolant:

Magdalena Telesz

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2018 r.

sprawy P. C.

syna R. i U. z domu K.

urodzonego (...) w B.

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę skazanego i prokuratora

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 14 listopada 2017 r. sygnatura akt II K 113/17

I. **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymiar kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej względem skazanego P. C. podwyższa do lat 6 (sześciu), eliminując jednocześnie z podstawy wymiaru tej kary art. 87 § 2 kk oraz art. 568a § 1 pkt 2 kpk;**

II. **zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. K. S. z Kancelarii Radcy Prawnego w B. 267,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;**

III. **zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.**

Sygn.akt IV Ka 802/17

UZASADNIENIE

P. C. skazany był uprzednio prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Kłodzku :

1.z dnia 31 maja 2016 roku sygn. akt II K 97/16 na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszącym 3 lata, której to kary wykonanie zarządzono postanowieniem SR w Kłodzku z dnia 28 lutego 2017 roku sygn. Akt II Ko 975/16 oraz na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych w kwocie po 10 zł każda,

2.z dnia 19 lipca 2016 roku sygn. akt II K 118/16 na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3 a której to kary wykonanie zarządzono postanowieniem SR w Kłodzku z dnia 21 kwietnia 2017 roku sygn. Akt II ko 974/16 oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych w kwocie po 20 zł każda,

3.z dnia 22 grudnia 2016 roku sygn. akt II K 286/16 na łączną karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, której to kary wykonanie zarządzono postanowieniem SR w Kłodzku z dnia 12 lipca 2017 roku sygn. Akt II Ko 537/17,

4.z dnia 6 lutego 2017 roku sygn. akt II K 800/16 na karę 8 miesięcy ograniczenia

Wolności,

5.z dnia 17 marca 2017 roku sygn. akt II K 27/17 na karę łączną 1 roku pozbawienia

wolności,

6.z dnia 19 kwietnia 2017 roku sygn. akt II K 55\17 na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i 10 miesięcy ograniczenia wolności,

7.z dnia 11 września 2017 roku sygn. akt II K 117/17 na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

8.z dnia 5 czerwca 2017 roku sygn. akt II K 135/17 na karę 1 roku i 1 miesiąca

pozbawienia wolności,

9.z dnia 18 lipca 2017 roku sygn. akt II K 200/17 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zaskarżonym wyrokiem, na podstawie art. 91§2 kk i art. 87§1 i §2 kk oraz art. 568a§1 pkt 2 kpk połączono orzeczone wymienionymi wyżej wyrokami kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności i grzywny wymierzając skazanemu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny, po ustaleniu wysokości jednej stawki na 20 zł.

Wyrok powyższy zaskarżył obrońca P. C. oraz prokurator Prokuratury Rejonowej w Kłodzku.

Pierwszy ze skarżących zarzucił orzeczeniu rażącą niewspółmierność wymierzonej skazanemu kary łącznej, poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, wobec niedoceny przez Sąd I instancji okoliczności łagodzących, jakie przemawiają za wymierzeniem skazanemu kary w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności.

Tym samym apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanemu kary łącznej w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności.

Z kolei prokuratur zarzucił wyrokowi:

Rażącą niewspółmierność kary łącznej 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego P. C. za podlegające wykonaniu kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami w sprawach o sygn. II K 97/16, II K 118/16, II K 286/16, II K 800/16, II K 27/17, II K 5/17, II K 117/17, II K 135/17 i II K 20/17 w sytuacji,

gdy ustalenia i okoliczności spraw w których orzeczono kary objęte wyrokiem łącznym wskazują, iż dopuszczał się szeregu umyślnych przestępstw przeciwko mieniu, popełniał kolejne podobne czyny pomimo tego, że prowadzono kolejne postępowania i stawiano mu zarzuty popełnienia przestępstw, co doprowadziło do znacznego rozmiaru jego przestępczej działalności i co rzutuje na wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów i dalece negatywną ocenę jego postawy co w efekcie prowadzi do wniosku iż orzeczona karta łączna nie jest adekwatna do rozmiaru społecznej szkodliwości czynów skazanego i nie spełnia swoich zadań w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej oraz stanowi zbyt daleko idące dobrodziejstwo i łagodne potraktowanie wobec skazanego.

W konsekwencji skarżący ten wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec skazanego P. C. kary łącznej w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył:

I. Ad. apelacji prokuratora

Apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie.

I tak, Sąd I instancji wymierzając skazanemu karę łączną w wymiarze 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności uznał, że wymierzenie kary surowszej byłoby nadmiernie krzywdzące dla P. C. bowiem występki jakich się dopuścił charakteryzowały się niewielkim ładunkiem społecznej szkodliwości, a łupem sprawcy padło mienie o niewielkiej wartości.

Zdaniem Sądu II instancji potraktowanie wskazanych wyżej zaszczości jako okoliczności w swoisty sposób łagodzących nie może zostać zaakceptowane.

Zauważyć bowiem należy, iż skazany dopuszczał się kradzieży mienia o wartości tak paruset zł jak i kilku tysięcy. Po prostu każdorazowo zabierał to na co natrafił i co uznał za przydatne dla niego. Nie były to przy tym „spontaniczne, zwykłe” kradzieże lecz z reguły zaplanowane kradzieże z włamaniem.

Trudno pominąć także i to, że sprawca w krótkim okresie czasu dopuścił się parudziesięciu przestępstw, czyniąc sobie z kradzieży w istocie stałe źródło dochodów.

Najważniejszą okolicznością przemawiającą za surowszym ukaraniem P. C. niż to uczynił Sąd I instancji zdaje się być jednak to, że przy pierwszych trzech skazaniach P. C. korzystał z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych względem niego kar pozbawienia wolności, zaś w czwartej sprawie wymierzono mu karę ograniczenia wolności. Tę łaskawość Sądów skazany traktował nie jako daną mu szansę na zmianę postępowania lecz jako swoiste przyzwolenie na dokonywanie kolejnych przestępstw.

Już tylko powyższe wskazuje na konieczność wymierzenia P. C. surowszej niż to uczyniono zaskarżonym wyrokiem kary łącznej pozbawienia wolności, a taka jest orzeczona przez Sąd Okręgowy kara 6 lat pozbawienia wolności.

Skazanie to należy uznać za po prostu sprawiedliwe i w żadnej mierze nie może być ono uznane za krzywdzące skazanego, zwłaszcza, że suma kar łączonych pozwalała na znacznie surowsze ukaranie, choćby takie jakiego domagał się prokurator.

II. Ad. apelacji obrońcy

Z uwagi już tylko na powyższe – odniesienie się do apelacji obrońcy należy uznać za niecelowe, zwłaszcza, że skarżący jako okoliczność przemawiającą na korzyść skazanego był w stanie wskazać jedynie na prawidłowe zachowanie P. C. w czasie odbywania kary pozbawienia wolności oraz „niską społeczną szkodliwość czynów” jakich dopuścił się P. C., a do tej kwestii Sąd Okręgowy odniósł się już w pierwszej części uzasadnienia wyroku.